

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pism z dnia 11 kwietnia 2019 r., a także, w odniesieniu do skarżącego w sprawie T-465/19, pisma z dnia 11 czerwca 2019 r., sporządzonych przez Parlament w odniesieniu do każdego ze skarżących, dotyczących dostosowania wysokości świadczeń emerytalnych skarżących w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. decyzji nr 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati.

Sentencja

- 1) Skarga w sprawie T-453/19, Panusa/Parlament zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Pozostałe skargi zostają oddalone.
- 3) Maria Teresa Coppo Gavazzi oraz pozostali skarżący, których nazwiska zostały wskazane w załączniku, pokrywają własne koszty oraz zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2020 r. – EMCS / EASO

(Sprawa T-621/20)

(2020/C 443/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EMCS Ltd. (Msida, Malta) (przedstawiciele: P. Kuypers i N. Groot, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EASO z dnia 23 lipca 2020 r. oznaczonej jako „Przetarg EASO/2020/789, zapewnienie pracowników tymczasowych na potrzeby EASO na Malcie” wydanej w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego regulowanego rozporządzeniem (EU, Euratom) nr 2018/1046 (¹), w zakresie w jakim odrzucono w niej ofertę skarżącej z przetargu o numerze referencyjnym EASO/2020/789; lub
- stwierdzenie nieważności czynności, na mocy których EASO umożliwił lub umożliwia osobom innym niż skarżąca zawarcie umowy ramowej w następstwie przetargu o numerze referencyjnym EASO/2020/789; i
- nakazanie EASO zrekompensowania szkód, jakie poniosła skarżąca z powodu uniemożliwienia jej przez EASO wykonania umowy ramowej; oraz
- obciążenie EASO kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez EASO zasady równego traktowania oraz zasady przejrzystości, ponieważ dokumenty przetargowe nie były wystarczająco jasne, precyzyjne i jednoznaczne, a EASO mógł i powinien był objaśnić dokumenty przetargowe. Mimo że skarżąca wielokrotnie zwracała się o wyjaśnienia, EASO nie objaśnił dokumentów przetargowych. W związku z tym, EASO godził się na ciągłe naruszanie zasady przejrzystości.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem samodzielnego przeliczenia przez EASO oferty finansowej skarżącej, co stanowiło działanie naruszające jego własną specyfikację istotnych warunków zamówienia oraz orzecznictwo Sądu i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W konsekwencji, EASO oparł swoją ocenę dotyczącą oferty przetargowej skarżącej na zmienionej sumie. W związku z tym, EASO postąpił wbrew zasadom równego traktowania i przejrzystości. W rezultacie, EASO nie mógł podjąć decyzji w sprawie udzielenia zamówienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez EASO art. 170 ust. 3 rozporządzenia 2018/1046 poprzez nie wykazanie względnej przewagi oferty konsorcjum wobec oferty skarżącej, nawet po wyraźnym tego zażądaniu od EASO przez skarżącą. EASO nie ujawnił, dlaczego oferta konsorcjum została wyżej oceniona niż oferta skarżącej, co spowodowało, że skarżąca nie była w stanie określić mocnych i słabych stron swojej oferty w porównaniu z ofertą konsorcjum.
4. Zarzut czwarty, związany z żądaniem odszkodowania, podnoszący, iż skarżąca poniosła szkodę z powodu utraty zysku wynikającej z utraty możliwości zawarcia umowy ramowej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U.L.193 z 30.7.2018 R., s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2020 r. – MV / Komisja

(Sprawa T-624/20)

(2020/C 443/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MV (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 30 czerwca 2020 r. oddalającej zażalenie złożone w dniu 27 stycznia 2020 r. przez stronę skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, w tym oddalenie wniosku o odszkodowanie w wysokości 50 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO)/komisji konkursowej z dnia 29 października 2019 r. oddalającej wniosek strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji komisji konkursowej o niedopuszczeniu do następnego etapu konkursu;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 czerwca 2019 r., która wynika z konta internetowego EPSO o niewpisaniu strony skarżącej na listę urzędników wyłonionych w ramach konkursu EPSO/AD/364/19–3-pracownicy ochrony;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/364/19–3- pracownicy ochrony, opublikowanego w dniu 24 stycznia 2019 r., oraz wynikającego z niego projektu listy urzędników wybranych do udziału we wspomnianym konkursie w całości;
- ponadto
 - w razie potrzeby, w ramach kwestii wstępnej, stwierdzenie nieważności art. 90 regulaminu pracowniczego i braku jego zastosowania w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 270 TFUE;